

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1r-187/2021

Prima instanță:
Judecătoria Bălți, sediul Fălești
Judecător: Radu Holban

D E C I Z I E **În numele Legii**

01 iunie 2022

mun.

Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Ala Rotaru

Judecătorii:

Dumitru Pușca, Ruslana Burdeniuc

Cu participarea:

Procurorului:

Lilia Prisacari

Avocatului:

Tatiana Guțu

a examinat în ordine de recurs în ședință publică, recursul avocatului Guțu Tatiana în interesul inculpatului Sîrbu Adrian, declarat împotriva sentinței Judecătoria Bălți, sediul Fălești din 29.10.2021.

Procedura de citare legală a fost respectată.

Avocatul Tatiana Guțu și inculpatul Sîrbu Adrian au pledat pentru admiterea recursului declarat la caz și emiterea unei soluții de achitare.

Procurorul participant Lilia Prisacari a pledat pentru admiterea recursului declarat de apărător din alte motive decât cele invocate.

Termenul de judecare a cauzei:

-în instanța de fond 19.02.2019-29.10.2021

-în instanța de apel 26.11.2021-13.07.2022

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoria Bălți, sediul Fălești din 29.10.2021

Sîrbu Adrian *****, născut la *****, originar din satul *****, domiciliat în satul *****, cet. al R. Moldova, IDNP *****, cu studii medii speciale,

activează în calitate de subofițer de patrulare Compania nr. 2 Sîngerei-Glodeni-Fălești, în cadrul Direcției de patrulare Nord al Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului Gheneral al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, divorțat, are un copil minor la întreținere, nu are grad de dizabilitate, nu are distincții de stat, grade de calificare sau titluri speciale, anterior necondamnat, reținut și arestat în prezenta cauză nu a fost, posedă limba de stat a Republicii Moldova, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal,-

A fost încetat procesul penal privind săvârșirea de către Sîrbu Adrian ***** a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, din motiv că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

Mijlocul material de probă - procesul-verbal cu privire la contravenție, datat cu 02.12.2018, cu seria/nr. MAI 04536935, înregistrat sub nr. 2018072005474 și un disc CD-R, cu capacitatea de 700 MB, 52 x 80 min., care conține înregistrări video-audio, s-a dispus a rămâne în dosarul prezentei cauze penale pe toată durata păstrării lui.

În temeiul art.106 din Codul penal, s-a aplicat confiscarea specială de la Sîrbu Adrian ***** a sumei de 100,00 lei, ceea ce constituie contravaloarea mijloacelor bănești primiți de către el în calitate de recompensă ilicită, cu trecerea, forțată și gratuită, a acestei sume bănești în proprietatea statului.

S-a ridicat sechestrul aplicat în cadrul urmăririi penale prin încheierea judecătorului de instrucție din cadrul Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 28.01.2019 asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****-teren pentru construcții, cu suprafața totală de 0,1704 ha, amplasat în sat. *****.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut că, Sîrbu Adrian *****, activând în funcția de subofițer de patrulare al plutonului Sîngerei-Glodeni-Fălești al Companiei de patrulare nr.2 Bălți a Regimentului de Patrulare "Nord" al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP MAI, numit în această funcție prin ordinul de transfer al IGP nr.469 ef. din 15 august 2016, prin urmare, în conformitate cu prevederile art.123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, fiind permanent abilitat în instituția nominalizată de stat cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcției publice de execuție prevăzute de fișa postului de serviciu inclusiv cu atribuția de documentare sub toate aspectele, obiectivă, imparțială și în termeni rezonabili a faptelor cu privire la încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere de către participanții la

trafic, în strictă conformitate cu actele normative în vigoare, în domeniul investigării infracțiunilor și contravențiilor conform art.20 lit. b), d) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, având dreptul de a desfășura, potrivit competenței, activități de constatare a infracțiunilor și efectuează urmărirea penală în legătură cu acestea; de a constata contravenții și aplică sancțiuni contravenționale potrivit legii, conform art. 25 alin.(5) pct. 15 din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 fiind împuternicit să oprească în trafic și să efectueze controlul permiselor de conducere ale conducătorilor de vehicule, al certificatelor de înmatriculare (înregistrare a vehiculelor, al altor acte cu caracter permisiv în cazul încălcării regulilor de circulație, existenței probelor de încălcare legislației sau desfășurării unei operațiuni speciale, precum și în vederea verificării legalității transporturilor de mărfuri și persoane, identificării persoanelor și a vehiculelor aflate în căutare, interzicerii exploatării vehiculelor a căror stare tehnică prezintă pericol pentru siguranța traficului, acceptând concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile art. 26 alin. (1) lit. d), j), k¹) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

Astfel, Sîrbu Adrian *****, la data de 02 decembrie 2018, în jurul orelor 11:00, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în preajma stației de alimentare cu combustibil „Petrom”, amplasată în nemijlocita apropiere a intersecției dintre traseul R-16 cu direcția-satul Călugăr și traseul G-58 cu direcția spre satul Albinețul Vechi din raionul Fălești, situată la marginea orașului Fălești, pentru a nu întocmi pe numele lui ***** *****, născut la data de *****, locuitor al or. *****, un proces-verbal cu privire la contravenție pentru încălcarea regulilor de folosire și a centurii de siguranță conform art.235 alin. (1) Cod contravențional, privind conducerea de către acesta a automobilului de model ”Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare *****, cu încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță, aflându-se în automobilul său de serviciu de model ”Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare MAI 2205, personal a pretins, acceptat și a primit de la ***** suma de 100 lei, în două bancnote, fiecare cu nominalul de 50 lei pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de atribuțiile sale de serviciu.

Ulterior, tot în aceeași zi, aproximativ ora 12:00, aflându-se în același loc, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în rezultatul discuției purtate cu *****,

fiul *****, care administrează Î.I. ”*****”, în cadrul căreia este angajat în funcție de șofer ***** și căreia îi aparține automobilul de model ”Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare *****, personal i-a restituit lui ***** bani în sumă de 100 lei, într-o bancnotă cu nominalul de 100 lei, ca echivalent al sumei bănești pe care el personal la aceeași dată a primit-o de la *****, pentru neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție privind conducerea automobilului menționat cu încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță conform art.235 alin. (1) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu sentința pronunțată, aceasta în termen la data de 12.11.2021 a fost contestată cu recurs de către avocatul Guțu Tatiana în interesul inculpatului Sîrbu Adrian, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii și adoptarea unei noi soluții privind dispunerea achitării lui Sîrbu Adrian pe motiv, că faptele imputate inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal precum și nu s-a dovedit faptul existenței infracțiunii.

În motivarea recursului a invocat prevederile art. 444 p. 6), 7) Cod procedură penală, conform căror, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

La fel, arată că conform alin. (2) art. 1 Cod procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Apărarea remarcă că, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată călăuzindu-se pe principiul prezumției nevinovăției cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod procedură penală.

Indică, că în rezultatul examinării probelor și a declarațiilor martorilor în cadrul cercetării judecătorești prin prisma coroborării, vinovăția lui Sîrbu Adrian în comiterea faptei prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal n-a fost dovedită precum și nu a fost dovedită existența infracțiunii înscrinate ultimului.

Arată, că potrivit prevederilor art. 8 Cod procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Reieșind din argumentele pe care instanța le-a reținut în vederea adoptării sentinței de condamnare, ultima a pus la bază niște presupuneri încălcând prevederile art. 24 Cod procedură penală, (2) Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură, în acest sens însăși instanța de judecată a derogat de la prevederile art. 100 alin. (4) Cod procedură penală, conform căruia toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Menționează, că potrivit materialelor cauzei penale date instanța de judecată a ignorat normele invocate supra precum și prevederile art. 26 alin. (2) Cod procedură penală, (2) Judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

La fel, indică că dispoziția art.101 Cod procedură penală alin. 3 arată, că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată; (4) Instanța de judecata este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Consideră, că instanța de judecată a admis un șir de încălcări și nu a cercetat probele, materialele cauzei penale respectiv a adoptat o sentință ilegală. Potrivit art.51 Cod penal, (1) Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale; (2) Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Consideră că prin sentința pronunțată instanța de fond a ignorat poziția apărării și nu a dat o apreciere deplină acelor circumstanțe care în viziunea acesteia atestă nevinovăția inculpatului Sîrbu Adrian.

Arată, că a fost invocat, că potrivit art. 14 Cod penal este dată noțiunea de infracțiune: (1) Infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală; (2) nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

La fel s-a referit și la art. 15- Gradul prejudiciabil al infracțiunii, potrivit cărui gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

De asemenea, indică că au fost invocate prevederile pct. 2,3 al Hotărârii Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova ”cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție” nr.11 din 22.12.2014, potrivit căruia instanțele de judecată vor ține seama că alin.(4) art. 324 Cod penal nu cunoaște o limită inferioară a remunerației ilicite.

Totodată, în cazul pretinderii, acceptării, primirii remunerației necuvenite, derizorii, ne semnificative, instanța de judecată trebuie să țină seama că, în conformitate cu alin. (2) art. 14 Cod penal, nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de Codul penal, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni. La caz sub acest aspect în situația atestării faptului pretinderii, acceptării și primirii de către Sîrbu Adrian a sumei de 100 de lei, sub aspectul valorii acesteia de 2 u.c. în raport cu componența stabilită în dispoziția art. 324 Cod penal, consideră că fapta nu reprezintă o infracțiune în situația în care acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de Codul penal, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

La acest capitol indică, că potrivit p.29 din sentință instanța a respins ca neîntemeiate argumentele apărătorului, deoarece săvârșirea unei infracțiuni de corupere pasivă ce a constat în pretinderea și primirea unei recompense ilicite fie și în sumă de 100 lei, în niciun caz nu poate fi apreciată ca fiind o faptă lipsită de importanță, care nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni, în situația în care statul Republica Moldova și-a asumat angajamente la nivel internațional de a promova la nivel național politici privind toleranță zero corupției.

Nu este de acord cu această argumentare din motiv că Sîrbu Adrian potrivit declarațiilor martorului *****, nu a cerut bani, dar el s-a gândit să-i ofere 100 de lei pentru ca să nu-i fie întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. În acest sens dacă ar fi pretins careva bunuri sau servicii, acțiunile inculpatului

ar cădea sub incidența art.14 Cod penal motiv pentru care s-a invocat lipsa elementelor componente ale infracțiunii încriminate acestuia.

Referitor la argumentele apărării despre lipsa faptului infracțiunii și elementelor componente ale acesteia consideră că instanța de judecată nu a dat deplină apreciere următoarelor circumstanțe: potrivit p. 21 al sentinței instanța indică, că vinovăția inculpatului de săvârșirea faptei infracționale menționate se confirmă prin declarațiile martorului ***** coroborate cu declarațiile martorilor ***** și ***** în timp ce conducătorul *****, fiind stopat de către agentul de circulație Sîrbu Adrian, a revenit la automobilul său și a luat dintr-un pachet plasat pe torpedou bani în sumă de 100 lei, cu scop de a-i transmite agentului de circulație Sîrbu Adrian ca recompensă ilicită ("pentru benzină"), cu scopul de a nu-i întocmi un proces-verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional, dar aceste concluzii ale instanței sunt o apreciere defectuoasă a declarațiilor martorilor invocați. A menționat, că nimeni din martorii indicați potrivit declarațiilor făcute în fața instanței nu a văzut agentul constatator, care a stopat automobilul condus de *****, nu au văzut momentul în care se pretinde că au fost transmiși lui Sîrbu Adrian pretinsa sumă de 100 lei, dar doar confirmă că *****i au luat de pe torpedoul automobilului 100 de lei cu nominalul de 50 lei fiecare, ulterior din cuvintele lui ***** au indicat că acesta le-a zis, că a dat 100 lei pentru ca să nu-i fie întocmit proces-verbal cu privire la contravenție. În acest sens instanța a comis o eroare de drept la aprecierea declarațiilor făcute de acești martori invocând că martorii au indicat numele lui Sîrbu Adrian, pe când ei clar au invocat că nu au văzut agentul constatator și nu-l cunosc.

Mai mult ca atât invocându-se coroborarea dintre aceste declarații făcute de martorii indicați supra cu declarațiile lui ***** și ***** se menționează, că și acești martori nu au fost la fața locului și nu cunosc nemijlocit despre circumstanțele presupuse a prinderii și primirii sumei de 100 de lei din partea lui Sîrbu Adrian. Instanța a apreciat drept o versiune a apărării faptul invocat de inculpatul Sîrbu Adrian, că ***** și ***** au făcut declarații împotriva ultimului numai cu scopul de a se răzbuna pe motivul faptului, că acesta a întocmit un proces contravențional pe numele lui *****.

La fel, indică că instanța fragmentar analizează declarațiile martorilor precum și nu a dat nici o apreciere unor declarații incomode obiectului învinuirii aduse în situația în care la întrebările apărării ***** și ***** au confirmat că până a fi aduse cele două bancnote a câte 50 lei nu a fost întocmit un act care ar fi constatat lipsa lor din casieria întreprinderii. De obicei, casieria se întocmește după orele 14, când s-a făcut casa banii în sumă de 100 de lei erau deja aduși înapoi, s-au adus până la ora 12:00 banii, când s-au întors s-a

făcut casieria și neajunsuri nu erau. Șoferul aduce banii de la patru magazine, fiecare vânzător de la magazin indică suma de bani și bancnotele pe o foiță aparte, toți banii șoferul îi aduce la grămadă nu poate concretiza martorul de la care magazin ***** a luat acei 100 de lei. Nu ține minte la care magazin ulterior ea a inclus acei 100 de lei restituiți.

În situația descrisă lipsa mijloacelor financiare nu a fost constatată potrivit Legii contabilității, fiind declarative circumstanțele cu privire la lipsa a 100 de lei din banii casieriei, ne fiind ridicate acele foițe unde ar fi înscrise sumele bănești predate către ***** , sumele invocate în înregistrări și examinate nominalul acelor bancnote, în acest sens nu poate fi adoptată o sentință de condamnare care se bazează pe presupuneri, iar instanța pune la îndoială declarațiile inculpatului și versiunea acestuia privind răzbunarea pe motivul îndeplinirii corespunzătoare de către inculpat a obligațiilor de serviciu, în situația când la materialele cauzei este un proces-verbal cu privire la contravenție care a fost menținut printr-o hotărâre de judecată irevocabilă.

Evidențiază și faptul, că instanța dă credibilitate declarațiilor lui ***** și ***** care, însă nu sunt bazate pe alte probe cum ar fi înregistrarea discuțiilor purtate dintre Sîrbu Adrian și acești martori, înregistrarea momentului restituirii sumei de 100 lei, cum se pretinde. Martorul ***** fiind colaborator de poliție în situația în care din spusele ultimului Sîrbu Adrian a aruncat o bancnotă pe scaunul de pasageri pe care i-a zis lui ***** să o ia, avea toată disponibilitatea să confirme propriile declarații prin probe concludente în acest sens fie o înregistrare video, dar fapt care lipsește. Astfel, poate fi catalogată drept o răzbunare din partea acestora atunci când a fost întocmit procesul-verbal, respectiv în această situație orice contravenient poate invoca în situația de conflict, că i-au pretins cineva ceva și respectiv persoana poate fi învinovățită doar pe declarații, care nu sunt susținute prin alte mijloace de probă.

La fel, consideră că instanța nu a apreciat neconcordanțele care au fost depistate în cadrul audierii martorilor ***** și ***** care negau existența situației de conflict între ei și Sîrbu Adrian la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, dar care s-a dovedit prin declarațiile lui ***** și ***** precum și prin înregistrarea video făcută de Sîrbu Adrian.

Mai mult ca atât, martorii ***** și ***** s-au încurcat în declarațiile făcute în faza de urmărire penală și cele din instanța de judecată declarând nominalul bancnotei transmise și celei primite de Sîrbu Adrian. Astfel, dacă persoana este martor a circumstanțelor pe care cu adevărat le-a văzut, nu poate să devieze de la acele circumstanțe, straniu fiind că ambii s-au încurcat la

aceeași întrebare ce ține de nominalul bancnotelor, iar instanța a ignorat să aprecieze acest fapt.

La fel, consideră că instanța nu a apreciat existența la materialele cauzei a procesului-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 235 alin. (1) Cod contravențional, pe care ***** a refuzat să-l semneze, fapt care se confirmă suplimentar și prin secvența video prezentată ca probă în ședință de judecată de partea apărării, în acest sens au fost invocate existența contradicțiilor la declarațiile făcute de ***** și ***** , ultimii invocând că Sîrbu Adrian nu a propus ca procesul verbal cu privire la contravenție să fie semnat de către *****. Astfel, aceste divergențe în raport cu actul exercitat de ofițerul de urmărire penală atestă versiunea răszbunării care neîntemeiat a fost respinsă de instanța de judecată.

Reiterează faptul, că deși fiind acest proces-verbal anexat ca corp delict în rubrica martor este indicat ***** , care a confirmat refuzul lui *****s să-l semneze. În acest sens neaprecierea declarațiilor acestui martor, care a fost la fața locului, instanța a invocat declarațiile martorului ***** , care a indicat că nu a văzut ca să fie oprite automobile de către Spînu Adrian pentru ca persoanele să confirme refuzul semnării procesului-verbal dat. Dar totodată acest martor a indicat că nu el s-a preocupat de întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție, era de competența lui Sîrbu Adrian, dar totodată în acea zi au fost stopate un șir de automobile, deoarece ei se aflau în misiune specială și el nu a atras atenția la acest fapt, astfel este logic că martorul nu a văzut acele circumstanțe, deoarece nu el întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție.

Nu este de acord nici cu faptul, că instanța de judecată nu a apreciat declarațiile lui ***** în coroborare cu procesul-verbal cu privire la contravenție. Indicarea martorului dat în procesul-verbal nu poate fi ignorat, mai mult ca atât conform informațiilor prezentate de acuzatorul de stat cu privire la trecerea frontierei de stat a acestui martor cu mijlocul de transport de care a vorbit martorul atestă, că la data și ora indicată în procesul verbal el s-a aflat la intersecția unde era desfășurată activitatea grupei din cadrul IP Fălești și a reprezentanților Regimentului de patrulare, respectiv nu poate fi reținut în opinia apărării, că declarațiile lui ***** sunt apreciate critic numai pe faptul, că martorul ***** nu s-a implicat în acțiunile de perfectare a proceselor-verbale, care clar a spus că nu ținea de competența lui.

La fel, menționează că deși s-a invocat, că conform procesului-verbal cu privire la contravenție la data de 02.12.2021 orele 11:13 min. a fost deja întocmit procesul verbal pe numele lui ***** potrivit încălcării prevederilor art. 235 Cod contravențional, faptă care s-a realizat la orele 10:50 min., proces-

verbal care a fost contestat, dar menținut prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Fălești având un caracter irevocabil, instanța din nou a comis și aici o eroare de drept invocând alte circumstanțe în privința orei comiterii presupusei infracțiuni. Din declarațiile tuturor martorilor audiați se atestă că acțiunile de stopare inițial s-au realizat dimineața când *****i cu celelalte două persoane din automobilul de serviciu plecau spre serviciu, potrivit declarațiilor lui Sîrbu Adrian, ***** și ***** s-au întors peste vreo jumate de oră, iar conform înregistrării efectuate de Sîrbu Adrian este vizibil că procesul-verbal era întocmit în momentul când ***** refuza semnarea lui. În așa mod cele concluzionate de instanță că, fiind totuși întocmit ulterior acest proces-verbal de către inculpat în împrejurările, este evident că pentru ”a corecta” situația în care se pomenise, inculpatul a avut posibilitate să indice în respectivul proces-verbal ”ora 11:13”, adică aproximativ ora în jurul căreia îl stopase inițial pe conducătorul ***** , deoarece ele nu se bazează pe nici un suport faptologic.

Consideră, că ilegal au fost aplicate prevederile art. 106 Cod penal în situația în care ar fi fost dovedită faptul infracțiunii, instanța se contrazice prin aplicarea acestei norme pe motiv că banii din cele constatate de instanță au fost întorși, respectiv norma dată este inaplicabilă speței date.

În așa mod consideră că deși instanța de judecată nu este organ de urmărire penală și nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării, nici o probă nu are putere probantă dinaintea stabilită, iar cele cercetate în ședința de judecată incontestabil dovedesc, că faptele imputate inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal precum și nu s-a dovedit faptul existenței infracțiunii astfel urmează a fi casată această sentință, care este bazată doar pe presupuneri.

Avocatul Tatiana Guțu în interesul inculpatului Sîrbu Adrian, în ședința instanței de recurs a solicitat admiterea recursului declarat pe motivele invocate și detaliat descrise, casarea sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 29.10.2022, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărâri noi prin care clientul său să fie achitat de învinuirea în baza art. 324 alin. (4) Cod penal.

Inculpatul Sîrbu Adrian, în ședința instanței de recurs a solicitat admiterea recursului declarat la caz de către apărătorul său, menționând, că nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, nu a comis-o, susținând totodată și poziția expusă de avocat.

Procurorul participant Lilia Prisacari în ședința instanței de recurs a solicitat admiterea recursului declarat de avocatul Guțu Tatiana în interesul inculpatului Sîrbu Adrian din alte motive decât cele invocate, or, instanța de fond nu a cercetat corespunzător probele anexate la materialele cauzei. Totodată a apreciat recursul declarat ca fiind unul contradictoriu. Consideră, că

prin faptul, că inculpatul Sîrbu Adrian a restituit banii se confirmă vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate lui în temeiul art. 324 alin. (4) Cod penal, fapt confirmat și prin declarațiile martorului *****.

Verificând legalitatea sentinței contestate și temeinicia argumentelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei, ascultând participanții la proces, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul avocatului Tatiana Guțu în interesul inculpatului Sîrbu Adrian cu casarea totală a sentinței primei instanțe și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță de achitare a inculpatului din următoarele considerente.

Conform art.449 alin.(1) pct.2) lit. b) CPP, *judecând recursul, instanța admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri.*

Colegiul notează, că temeiul de drept pentru recurs constituie dispozițiile art.444 alin.(1) pct.6) CPP, în corespundere cu care *hotărârile judecătorești pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazurile în care: ...hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.*

Totodată, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin cererea de recurs la caz, se transmit instanței ierarhic superioare sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată, că instanța de fond a judecat unilateral și superficial cauza, în lipsa unei cercetări obiective a probelor, cu aprecierea eronată a împrejurărilor de fapt, iar ca rezultat constatarea greșită a aspectelor de drept, ce au dus la emiterea pe caz a unei soluții neîntemeiate și eronate.

Colegiul reține, că reieșind din declarațiile inculpatului, a martorilor, studiind materialele dosarului, apreciind probele prin prisma art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, consideră că acuzarea adusă inculpatului Sîrbu Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal nu s-a dovedit și ultimul urmează a fi achitat pe capătul dat de învinuire, din următoarele motive.

La caz sunt oportune prevederile art. 101 alin. (1), (2) Cod procedură penală, potrivit căror *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

De asemenea, relevante sunt și prevederile art. 384 Cod procedură penală, conform căror *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată, totodată conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

La caz, instanța de recurs reiterează că, potrivit principiului prezumției nevinovăției reglementat prin art. 21 din Constituție, art. 8 Cod procedură penală, garantat prin art. 6 & 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită în modul prevăzut de lege, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform dispoziției art. 51 Cod penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.*

Prin prisma probelor cercetate în ședința instanței de fond și ținând cont de circumstanțele stabilite, Colegiul penal consideră că învinuirea înaintată lui Sîrbu Adrian este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Astfel, stabilind circumstanțele cauzei, ținând cont de prevederile legale supra citate, instanța ține să menționeze că în cadrul examinării dosarului, partea acuzării, n-a adus nici o probă care ar permite să se constate cu

certitudine vinovăția lui Sîrbu Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal.

În motivarea soluției adoptate, Colegiul penal reține, că Sîrbu Adrian a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, cu indicii – *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă-persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale* în următoarele circumstanțe:

Sîrbu Adrian *****, activând în funcția de subofițer de patrulare al plutonului Sîngerei-Glodeni-Fălești al Companiei de patrulare nr. 2 Bălți a Regimentului de Patrulare "Nord" al Inspectoratului Național de Patrulare al IGP MAI, numit în această funcție prin ordinul de transfer al IGP nr. 469 ef. din 15 august 2016, prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) Cod penal, fiind persoană publică, fiind permanent abilitat în instituția nominalizată de stat cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcției publice de execuție prevăzute de fișa postului de serviciu inclusiv cu atribuția de documentare sub toate aspectele, obiectivă, imparțială și în termeni rezonabili a faptelor cu privire la încălcarea Regulamentului Circulației Rutiere de către participanții la trafic, în strictă conformitate cu actele normative în vigoare, în domeniul investigării infracțiunilor și contravențiilor conform art. 20 lit. b), d) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 având dreptul de a desfășura, potrivit competenței, activități de constatare a infracțiunilor și efectuează urmărirea penală în legătură cu acestea; de a constata contravenții și aplică sancțiuni contravenționale potrivit legii, conform art. 25 alin. (5) pct. 15 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 fiind împuternicit să oprească în trafic și să efectueze controlul permiselor de conducere ale conducătorilor de vehicule, al certificatelor de înmatriculare (înregistrare a vehiculelor, al altor acte cu caracter permisiv în cazul încălcării regulilor de circulație, existenței probelor de încălcare legislației sau desfășurării unei operațiuni speciale, precum și în vederea verificării legalității transporturilor de mărfuri și persoane, identificării persoanelor și a vehiculelor aflate în căutare, interzicerii exploatării vehiculelor a căror stare tehnică prezintă pericol pentru siguranța traficului, acceptând concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile art. 26 alin. (1) lit. d), j), k1) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea

situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

Astfel, Sîrbu Adrian *****, la data de 02 decembrie 2018, în jurul orelor 11:00, aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în preajma stației de alimentare cu combustibil "Petrom", amplasată în nemijlocita apropiere a intersecției dintre traseul R-16 cu direcția – satul Călugăr și traseul G-58 cu direcția spre satul Albinețul Vechi din raionul Fălești, situată la marginea orașului Fălești, pentru a nu întocmi pe numele lui ***** *****, născut la data de *****, locuitor al or. *****, un proces-verbal cu privire la contravenție pentru încălcarea regulilor de folosire și a centurii de siguranță conform art. 235 alin. (1) Cod contravențional, privind conducerea de către acesta a automobilului de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare *****, cu încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță, aflându-se în automobilul său de serviciu de model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare MAI 2205, personal a pretins, acceptat și a primit de la ***** suma de 100 lei, în două bancnote, fiecare cu nominalul de 50 lei pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de atribuțiile sale de serviciu.

Ulterior, tot în aceeași zi, aproximativ ora 12:00, aflându-se în același loc, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în rezultatul discuției purtate cu *****, fiul *****, care administrează Î.I. „*****”, în cadrul căreia este angajat în funcție de șofer ***** și căreia îi aparține automobilul de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare *****, personal i-a restituit lui ***** bani în sumă de 100 lei, într-o bancnotă cu nominalul de 100 lei, ca echivalent al sumei bănești pe care el personal la aceeași dată a primit-o de la *****, pentru neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție privind conducerea automobilului menționat cu încălcarea regulilor de folosire a centurii de siguranță conform art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța de fond prin sentința din 29 octombrie 2021 a constatat vinovăția lui Sîrbu Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) CP, sentință care a fost atacată în ordine de recurs de către avocat în interesul inculpatului.

Potrivit art.389 alin.(1) CPP, *”Sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată”*.

Potrivit art.448 alin.(1) CPP, *”Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs”*.

Analizând în cumul toate probele acumulate, se constată că instanța de fond nu a dat apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității probelor din dosar, a circumstanțelor cauzei respective în coraport cu învinuirea adusă inculpatului, și a adoptat o hotărâre neîntemeiată, deoarece acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi vinovăția lui Sîrbu Adrian în săvârșirea faptei penale ce i se impută.

Dat fiind faptul, că în cadrul examinării cauzei penale de către părțile procesului în susținerea sau respingerea argumentelor recursului nu au fost prezentate documente noi, Colegiul a judecat cauza și a efectuat verificarea actului judecătoresc contestat în baza materialelor acumulate la cauza penală.

Analizând actele cauzei și motivele puse la baza sentinței instanței de fond prin prisma prevederilor legale, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că prima instanță nejustificat a încadrat acțiunile inculpatului Sîrbu Adrian conform art.324 alin.(4) CP și neîntemeiat l-a condamnat în baza acestei Legi, întrucât pe marginea acestei acuzații instanța nu a analizat cumulul de probe administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării acestora. Efectuând analiza probelor cu derogare de la prevederile art.101 CPP, instanța de judecată greșit a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Sîrbu Adrian în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) CP.

Potrivit art.101 alin.(1),(3),(4) CPP, *”Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate”*.

Colegiul penal, arată că instanța de fond la examinarea cauzei urma să soluționeze chestiunile de fapt și de drept și anume indicate supra, printre care, dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă.

Colegiul arată că, corupere pasivă constituie pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea

ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Obiectul acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea cu cinste de către o persoană publică și de către alte persoane cu funcții de răspundere enumerate la alin.2 din acest comentariu a îndatoririlor de serviciu și a celor care rezultă din codurile de conduită.

Obiectul material poate fi exprimat printr-un bun primit de făptuitor sau prin acordarea unui serviciu, a unor foloase, privilegii, avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se constituie din acțiuni sau inacțiuni. Acțiunea poate fi exprimată prin pretinderea sau primirea de bani, foloase ori acceptarea de promisiuni care asigură astfel de foloase, contrar atribuțiilor sale. Inacțiunea constă în nerespingerea de către făptuitor a atribuțiilor sale. Nu este necesar ca pretenția formulată de făptuitor să fie satisfăcută. A primi ceva înseamnă a accepta, a prelua, a lua ceva în posesie. A accepta o promisiune înseamnă a exprima acordul cu privire la promisiune. Este necesar ca actul de îndeplinire sau neîndeplinire al funcționarului pentru care pretinde, primește bani sau foloase să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia.

Acțiunile sau inacțiunile persoanei cu funcții de răspundere exprimate prin pretindere sau primire de la autorități a diverselor distincții, funcții, piețe de desfacere sau orice altă decizie favorabilă determinată de îndeplinirea ori neîndeplinirea, întârzierea sau grăbirea atribuțiilor de serviciu, contrar acestora, în folos propriu sau al altor persoane, cad sub incidența prevederilor art.324.

Subiect al infracțiunii de corupere pasivă poate fi numai persoana care cade sub incidența prevederilor art.123.

Infracțiunea de corupere pasivă se săvârșește numai cu intenție directă, făptuitorul își dă seama, în momentul săvârșirii faptei, că banii, bunurile, foloasele pe care le pretinde, le primește ori care constituie obiectul promisiunii pe care o acceptă sau nu o respinge, nu i se cuvin și, cu toate acestea, el vrea să le pretindă sau să le primească, să accepte sau să nu respingă promisiunea ce i s-a făcut. Totodată făptuitorul în această situație are reprezentarea pericolului care se produce pentru buna desfășurare a activității sale de serviciu, consecință pe care o dorește. Făptuitorul urmărește în special îndeplinirea, neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau executării unui act contrar atribuțiilor sale.

În sensul descris supra, Colegiul penal atestă faptul, că la speță lipsește fapta infracțională, în aspectul respectiv, iar de către instanța de fond nu s-a dat

o apreciere deplină a celor circumstanțe care evident atestă nevinovăția inculpatului Sîrbu Adrian.

În susținerea soluției de achitare a inculpatului Sîrbu Adrian de învinuirea în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, Colegiul notează, că de către instanța de fond nu au fost apreciate corect probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată, or, contrar invocării acesteia, precum că vinovăția inculpatului de săvârșirea faptei infracționale menționate se confirmă prin declarațiile martorului ***** coroborate cu declarațiile martorilor ***** și ***** , potrivit căror *în timp ce conducătorul ***** , fiind stopat de către agentul de circulație Sîrbu Adrian, a revenit la automobilul său și a luat dintr-un pachet plasat pe torpedou bani în sumă de 100 lei, cu scop de a-i transmite agentului de circulație Sîrbu Adrian ca recompensă ilicită ('pentru benzină')*, cu scopul de a nu-i întocmi un proces-verbal cu privire la comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional, instanța de recurs menționează, că nimeni din martorii indicați potrivit declarațiilor făcute în fața instanței nu a văzut agentul constatator, care a stopat automobilul condus de ***** , nu au văzut momentul în care se pretinde că au fost transmiși lui Sîrbu Adrian pretinsa sumă de 100 lei, dar doar confirmă că ***** a luat de pe torpedoul automobilului 100 de lei cu nominalul de 2 bancnote a câte 50 lei fiecare, ulterior din cuvintele lui ***** , tot acești martori indicând că acesta (*****) le-a comunicat că a dat 100 lei pentru ca să nu-i fie întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, în acest sens fiind evidentă situația că de către instanța de fond a fost comisă o eroare la aprecierea declarațiilor făcute de acești martori invocându-se că martorii respectivi (***** și *****) au indicat numele lui Sîrbu Adrian, pe când reieșind din declarațiile acestora ei clar au indicat, că nu au văzut agentul constatator și nu-l cunosc.

De asemenea, cu privire la aprecierea probelor de către instanța de fond, Colegiul penal evidențiază, că aceasta invocând coroborarea dintre declarațiile făcute de martorii ***** și ***** cu declarațiile lui ***** și ***** este de menționat că martorii ***** și Rusu Lucia nu au fost prezenți la fața locului și nu cunosc nemijlocit despre circumstanțele presupusei pretinderi și primiri a sumei de 100 de lei de către Sîrbu Adrian.

Astfel, Colegiul apreciază critic declarațiile acestor martori, or, ***** activează la întreprinderea Luciei Rusu, iar ***** este fiul ultimei, deci având interes în cauza dată.

Instanța de recurs evidențiază și faptul, că de către instanța de fond au fost analizate selectiv declarațiile martorilor, undele dintre ele nefiind apreciate nici într-un fel, astfel nefiind luat în considerație faptul, că ***** și ***** au confirmat că până au fost aduse cele două bancnote a câte 50 lei nu a fost

întocmit un act care ar fi constatat lipsa lor din casieria întreprinderii, care de obicei se întocmește după orele 14:00, astfel, când aceasta a fost făcută, banii în sumă de 100 de lei erau deja aduși înapoi, adică până la ora 12:00, astfel nu s-au depistat careva neajunsuri, totodată se indică și faptul, că persoana responsabilă (șoferul) aduce banii de la câteva magazine având de vânzător indicată suma concretă de bani cu descrierea bancnotelor, toți banii fiind aduși împreună, deci martorul ***** nu a putut concretiza de la care magazin sunt acei 100 de lei. Astfel, se atestă, că lipsa mijloacelor financiare nu a fost constatată potrivit căror-va norme legale, fiind declarative circumstanțele cu privire la lipsa a 100 de lei din banii casieriei, ne fiind ridicate careva înscrisuri ce ar putea combate circumstanțele invocate și expuse de inculpatul Sîrbu Adrian, situația care justifică emiterea unei soluții de achitare a inculpatului, or, sentința de condamnare nu se poate baza pe presupuneri.

Colegiul penal notează faptul, că deși instanța de fond la emiterea soluției pe caz a acordat credibilitate declarațiilor martorilor ***** și *****, acestea nu sunt susținute prin careva probe.

Mai mult, Colegiul arată că, de către inculpat, în privința lui ***** a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție din 02.12.2018 în baza art. 235 alin. (1) Cod contravențional (vol. I, f.d. 38) care a fost menținut printr-o hotărâre de judecată irevocabilă (vol. I, f.d.214-216).

Tot aici, Colegiul arată că, ***** a refuzat să semneze procesul-verbal dat, refuzul acestuia fiind consemnat prin prezența și semnătura martorului ***** Grigore (vol. I, f.d.38), circumstanțe confirmate suplimentar și prin secvența video prezentată de apărare în calitate de probă în ședință de judecată, contrar celor invocate prin declarații de către martorii ***** și ***** care au menționat, că agentul constatator Adrian Sîrbu nu i-a propus lui Harea Tutu să semneze actul întocmit în privința sa.

Instanța de recurs evidențiază și faptul, că instanța de fond la emiterea soluției pe caz nu a apreciat neconcordanțele care persistau la audierea martorilor ***** și ***** care de fapt negau existența situației de conflict între ei și Sîrbu Adrian la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, însă care a fost confirmată prin declarațiile martorilor *****și ***** precum și prin înregistrarea video făcută însăși de inculpatul Sîrbu Adrian, în aspectul dat se mai denotă și faptul, că martorii ***** și ***** au dat declarații contradictorii și diferite la faza de urmărire penală și cele din instanța de judecată cu privire la nominalul bancnotei transmise și celei primite de Sîrbu Adrian, or, dacă persoana este martor al circumstanțelor care au avut loc într-adevăr, nu deviază la evenimentele date, în sensul nevinovăției

inculpatului Sîrbu Adrian relevant fiind faptul, că ambii martori s-au încurcat la aceeași întrebare cu privire la nominalul bancnotelor.

Întru motivarea soluției adoptate, instanța de recurs relevă și faptul, că de către instanța de fond nu au fost apreciate corespunzător declarațiile martorului ***** în coroborare cu probele scrise și anume cu procesul-verbal cu privire la contravenție din 02.12.2018 întocmit în privința lui ***** pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravențional, or includerea martorului dat în procesul-verbal respectiv nu poate fi ignorat, mai mult ca atât conform informației prezentate de acuzatorul de stat cu privire la trecerea frontierei de stat a acestui martor (vol. I, f.d. 42) se atestă, că la data și ora indicate în procesul verbal el s-a aflat la intersecția unde era desfășurată activitatea grupei din cadrul IP Fălești și a reprezentanților Regimentului de Patrulare (vol. I, f.d.52), astfel declarațiile martorului respectiv nu pot fi apreciate critic doar reieșind din faptul, că martorul ***** nu s-a implicat în acțiunile de serviciu de perfectare a proceselor verbale, mai mult ca atât, că acțiunile date nu țineau de competența acestuia.

În susținerea nevinovăției inculpatului Sîrbu Adrian de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal notează și faptul, că conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 02.12.2021 în privința lui ***** , urmează că acesta a fost întocmit la orele 11:13 min., fapta fiind realizată la orele 10:50 min., act întocmit de agentul constatat care fiind contestat a fost menținut prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 28.05.2019 (vol. I, f.d. 214-216) având un caracter irevocabil, totodată, instanța de fond neîntemeiat a reținut alte circumstanțe în privința orei comiterii presupusei infracțiuni, or din declarațiile martorilor audiați se atestă că acțiunile de stopare a mijlocului de transport de model "Ford Tranzit" n/înm. TBP 255 inițial au avut loc dimineața când ***** cu alte două persoane ce plecau spre serviciu, iar potrivit declarațiilor lui Sîrbu Adrian, ***** și ***** au revenit peste o jumătate de oră, totodată conform înregistrării efectuate de Sîrbu Adrian este vizibil că procesul-verbal era deja întocmit la momentul când ***** a refuzat contrasemnarea acestuia, în așa mod concluzia instanței de fond precum, că fiind totuși întocmit ulterior acest proces-verbal de către inculpat este contradictorie probelor cauzei.

E de menționat și faptul că, presupusa faptă de care este învinuit Sîrbu Adrian datează cu 02 decembrie 2018, ora 11.13, totodată plângerea a fost depusă de martorul ***** la 03 decembrie 2018, ora 14.00, martorul ne indicând careva motiv ce l-a împiedicat să sune la linia fierbinte sau să se prezente să depună plângerea în aceeași zi, fapt ce la fel trezește dubii în existența faptei.

La fel, Colegiul menționează că, de către organul de urmărire penală nu au fost ridicați careva bani în calitate de corpuri delictive.

Colegiul arată că, conform art. 8 Cod procedură penală, *persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.*

Colegiul penal arată, că instanța de judecată nu este organ de urmărire penală și nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării, nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită, iar prin materialele cauzei și declarațiile martorilor și a inculpatului se dovedește incontestabil că nu s-a dovedit faptul existenței infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în acțiunile inculpatului Sîrbu Adrian, din care motiv sentința instanței de fond urmînd a fi casată cu emiterea unei hotărâri noi în sensul achitării inculpatului Sîrbu Adrian pe învinuirea adusă.

Ce ține de suma de 100 lei confiscată prin sentință de la inculpat în beneficiul statului, Colegiul arată că, în lipsa faptei infracțiunii, totodată ținînd cont de faptul că în cauza penală nu au fost recunoscute ca corpuri delictive bani în sumă de 100 lei, nu se va expune în acest sens, or, norma prevăzută de art.106 Cod penal se atestă a fi inaplicabilă față de obiectul speței, iar ce ține de procesul-verbal cu privire la contravenție, Colegiul consideră necesar al păstra la materialele cauzei penale.

Totodată, Colegiul arată că, conform art.385 alin.(1) pct.12 CPP, la adoptarea sentinței instanța de judecată soluționează dacă urmează a fi ridicat sechestrul asupra bunurilor.

În acest sens, ținînd cont că inculpatul este achitat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul va dispune ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 ianuarie 2019 asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****-teren pentru construcții, cu suprafața totală de 0,1704 ha, amplasat în s.*****.

În circumstanțele menționate ale cauzei, Colegiul consideră că argumentele aduse în recursul declarat, sunt întemeiate și servesc drept temei pentru casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Sîrbu Adrian va fi achitat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal pe motivul lipsei în acțiunile acestuia a faptei infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) CPP, Colegiul penal,-

decide :

Admite recursul avocatului Guțu Tatiana în interesul inculpatului Sîrbu Adrian, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 29.10.2021, sentință care se casează total cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului prevăzut pentru prima instanță după cum urmează:

Sîrbu Adrian se achită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

Corpul delict-procesul-verbal cu privire la contravenție din 02.12.2018, seria MAI 04536935, cu nr.2018072005474 și discul CD-R, cu capacitatea de 700 MB, 52x80 min. care conține înregistrări audio-video, al păstra la materialele cauzei.

Se ridică sechestrul aplicat prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 28 ianuarie 2019 asupra bunului imobil cu numărul cadastral *****-teren pentru construcții, cu suprafața totală de 0,1704 ha, amplasat în s.*****.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunța în ședință publică la data de **13.07.2022**.

Președinte de ședință, judecător

Ala ROTARU

Judecători

Dumitru PUȘCA

Ruslana

BURDENIUC